

Caroline Voet en Leen De Brabandere

scenografie Museum Plantin Moretus

De scenografie van Caroline Voet en Leen De Brabandere is er op gericht om De Gulden Passer, het 16e-17e eeuwse huis met drukkerij van Plantijn en Moretus in al zijn glorie en intimiteit te laten beleven vanuit een poëtische en tastbare benadering. De scenografie gaat over het terugbrengen van reliëf in de gelaagdheid van het museum. Om dit reliëf weer te ontdekken halen we inspiratie uit 17e eeuwse schilderijen.

Bezoekers worden ondergedompeld in de historische ruimten rond de binnentuin: de geuren van inkt, de krakende vloeren, het goudleer. Binnen deze sprekende historische omgeving wordt nu het verhaal van Plantijn en de boekdrukkunst verteld, samen met een collectie boeken die het begin inluiden van een kennis-verbreding op wereldschaal. Deze verhalen vormen een rijke gelaagdheid, waarbij de scenografie de verschillende schalen in dialoog plaatst.

Caroline Voet en Leen De Brabandere ontwikkelden hiervoor **een vernieuwende aanpak, door oude ambachtelijke technieken en digitale media op verrassende manieren te combineren.**

Met films en soundscapes komen de salons, de werkplaatsen en de drukkerij tot leven. Het geluid van de drukpersen, een jonge dochter van Plantijn die voorleest, de bedrijvigheid in de achterwinkel en de correctorenkamer. De installaties met films van Stef Viaene leiden de bezoekers in de sfeer van de 16e en 17e eeuw binnen. Op de benedenverdieping van het museum geven ze vorm aan de ontmoetingen met Plantijn als familieman, ondernemer, bedrijfsleider, humanist en drukker.

Op de bovenverdieping ligt de nadruk op Plantijn als uitgever. We gaan binnen in de wereld van de boeken die in de Officina Plantina werden gedrukt. In gerestaureerde historische kijkkasten vertellen de boeken de verhalen van oude en nieuwe talen, de wetenschap, mens, macht, maatschappij en religie. Tekstfragmenten zijn toegevoegd als opengeslagen boekpanelen die zo letterlijk weetjes en inzichten ontvouwen als een ruimtelijk gebaar. Grafisch vormgever Geoffrey Brusatto combineerde oude bladspiegels met het nieuwe Stanley lettertype.

Nieuwe meubelen als lezenaars, leeslampen en zitbanken nestelen zich subtiel in het museum. Ze ontstaan vanuit de boeken en het huis zelf. Caroline Voet en Leen De Brabandere realiseerden ze met materialen als notelaar, boekdruklinnen, messing en gevlochten hout in eenvoudig kleurenpalet. Voor de ontwikkeling van de vorm vertrokken de scenografen vanuit de alledaagse rituelen rond kijken, lezen, voelen, ... De negatieve afdruk van de beweging (de bewoning, het gebruik, het ritueel) die er ooit geweest is, met een eigen intieme belichting. Het zachte licht van de leeslampjes (op maat gemaakt door Hans Verstuyft met Trizo) op de lezenaars wordt hierbij iets tastbaars, het vangt een gebaar. Het licht een boek uit, maar ook de hand die bladert.

Overall ontstaan plekken die de bezoeker uitnodigen om de ruimte effectief te gebruiken om te lezen, om de wereld van het boek binnen te gaan. Dit gebeurt al vrij letterlijk met een nieuwe installatie aan de inkom: de bezoeker betreedt de hal tussen de bladzijden van een reusachtig boek waarin langzaam gebladerd wordt. Vanuit de bladzijden heet Plantijn welkom. Door het bevreemdende effect van de grote schaal van dit vertrouwde gebaar wordt de beleving intenser. Zo vormt de scenografie een gelaagdheid die op verschillende manieren ingaat op het lezen als solitaire handeling enerzijds en het verruimen van de blik anderzijds.

Scenografie: Caroline Voet en Leen De Brabandere
ism

Grafische vormgeving: Geoffrey Brusatto

Films: Stef Viaene

Lichtontwerp: Chris Pype

Uitschrijven verhaallijnen: Ineke Wellens

Caroline Voet en Leen De Brabandere

architectuur en scenografie
Antwerpen, België

Architecten Caroline Voet en Leen De Brabandere delen dezelfde passie: de grenzen aftasten van ambachtelijkheid en oude/nieuwe materialen en technologieën, het schrijven van ruimtelijke scenarios, het creëren van architectuur van binnenuit, met nadruk op gebruik en beleving.

Ze werken samen sinds 2012, vooral aan scenografische en museale projecten, voor bijvoorbeeld Museum Plantin-Moretus in Antwerpen en Design Vlaanderen.

Momenteel realiseren ze het nieuwe Manneken Pis Museum in Brussel (opening voorzien februari 2017) en de nieuwe tentoonstelling in Kasteel d'Ursel, Dier & Kunst (mei-oktober 2017).



Caroline Voet startte als zelfstandig architect scenograaf met de tentoonstelling Dames met Klasse, over Margareta van York en Margareta van Oostenrijk (Mechelen 2005, ism Zaha Hadid). Verder was ze scenograaf van projecten als SWEET18 (Kasteel d'Ursel, 2015) en de Biënnale Interieur 2008. Ze was curator van Flanders Avenue (Design Platform Vlaanderen, 2012) en het tentoonstellingsparcours mOmenten (Gent, 2015).

Ze werkt publieke interieurs en installaties uit voor opdrachtgevers als het Vlaams Architectuur Instituut, Kunstencentrum deSingel en Cinematek Brussel.

Haar meubels wonnen verschillende prijzen (Good Design Award, Henry Van De Velde Label).

Als docente is ze verbonden aan KU Leuven, Campus Sint-Lucas, waar ze in 2013 haar proefschrift verdedigde over de architectonische ruimte van Dom Hans van der Laan.

www.carolinevoet.be

Leen De Brabandere richt zich op detail - materiaal - concept - ruimte. Projecten zoals 'De Kunst van het Spel' in het KMSK met een overzichtstentoonstelling van de gevarieerde kunstcollectie van de Nationale Loterij en tijdelijke tentoonstellingen zoals Vrouwen van Vlaanderen weten haar erg te boeien. In 2011 startte ze zelfstandig in Antwerpen. Als ontwerpster legt ze zich toe op zowel scenografische producties (Henry Van de Velde Labels & Awards 2013, Award Winning Designers, ... beide i.s.m. Caroline) als interieurprojecten.



www.forma-projects.com